

דבר המערכת

עיר וקדיש משמאי נחית ללמד דעת...

תיאור שצדיקי אמת שרטטו רק על צדיקים יחידים מכל הדורות, כמובן שבדורינו אנו, הביטוי של צדיק וקדוש, קדוש וטהור, רשכה"ג, איבד מערכו ותוכנו, לפי גודל החסידות או סוללת היחצנים, ולפעמים יופי המלבושים, נמדדת תואר הרבי,

אבל לא כך יחסו צדיקי אמת בדורות הקודמים את הצדיקים האמיתיים, נזהרים היו בכל מילה שהוציאו מפיהם, ובוודאי בתיאורים על בני בשר ודם. וכך אנו רואים על צדיק האמת רבינו הבני יששכר זצוק"ל, אשר לא נקט בשום תיאור מוגזם אפילו על צדיקים גדולים, אלא על צדיקים בודדים שאפילו לא הכיר, אבל מספריהם וקדושתם ידע להגדירם כשהזכירם או העתיק ממשנתם. ואת זה אנו רואים בהתייחסות לרבינו בעל האור החיים הקדוש, אשר לא לחינם זכה לתיאור הזה אשר כל בית ישראל לא יאמרו את התיאור האור החיים בלי "הקדוש".

וכן כותב רבינו בספרו בני יששכר מאמרי השבתות מאמר ז - תפלות שבת: והנראה עפ"י מה שכתבתי כמה פעמים בשם הרב עיר וקדיש בעל אור החיים זצלה"ה בפסוק כי ששת ימים עשה ד' [שמות כ יא], שהש"י לא עשה כי אם ששת ימים, ושוב ברא את יום השבת, ועל ידי קדושת השבת נבראים שוב ויוצאים מן הכח אל הפועל ששת ימים, וכן הוא כל ימות עולם..

וכן בבני יששכר מאמרי השבתות מאמר ט - מעלות וסגולות שבת: דעל ידי השבת כל העולם הזה ג"כ לנו הוא, להיות שאנחנו מצילים העולם, כי הש"י לא ברא רק ששת ימים, וברא השבת, ובראו בכך זה שע"י שומרי שבת תתחדש בכל פעם ויבראו עוד ששת ימים, כן הוא בכל זמן ועידן, כן הוא בדברי הרב עיר וקדיש בעל אור החיים זצוק"ל, וכתב עוד אילו יוצייר ח"ו באיזה זמן מן הזמנים שאין בעולם ח"ו שומר שבת היה חוזר העולם לתהו ובהו, עכלה"ק

ולהבין במעט משמעות התיאור שרבינו כותב על רבינו האור החיים הקדוש "עיר וקדיש" אשר לא כתבום אלא ליחדי סגולה ממש, ומשמעות של יצור אנוש שייקרא "קדוש" ראה מה שכותב רבינו בספרו בני יששכר מאמרי חודש תשרי מאמר ג - יום תרועה, דרוש ו בשם האור החיים הקדוש, ומזה תבין את המשמעות.

וזלה"ק: הנה אמרו רז"ל במדרש [ויק"ר פכ"ד ט] קדושים תהיו, יכול כמוני, תלמוד לומר כי קדוש אני י"י קדושת למעלה מקדושתכם, ע"כ, והוא לכאורה מדרש תמוה, דהאיך ס"ד ליצייר חומר שיהיה קדוש כשמו ית', ואמרת לבאר זה, דהנה קיי"ל אורייתא מחכמה נפקת [זח"ב קכ"א ע"א], בראשית בחוכמתא [תרגום יונתן ב"ע], וכמשרז"ל נובלות חכמה שלמעלה תורה [ב"ר פי"ז ז'] והנה החכמה נקרא קדש כמבואר בהור"ה [ח"ב קכ"א ע"ב] בפסוק ואנשי קדש תהיון לי, והנה כתב הרב עיר וקדיש בעל אור החיים בספר החפץ, החכמים שמתקנין תקנות ומאירין בתורתן לישראל, נשמותיהם מאירות מן החכמה על כן נקראו חכמים שמקבלין מן החכמה (כן הבנתי מדבריו דברי קדש), ובוזה יתבאר לך דבריהן ז"ל במדרש הנ"ל, קדושים תהיו, תקבלו

אגרא דכלה

יזל מים מדליו. יש לפרש שהתנבא אשר יזלו חסדים המכונים בשם מים, המחודשים הדלים היינו תמוז אב שנקראים דלים, דהנה י"ב אותיות יש בשם אדני" במילואו, עיין במגלה עמוקות [ואתחנן אופן ק"ה], ובכל חודש מאיר אות אחז, דהיינו בחודש ניסן א' ובאייר ל' סיון ו' תמוז ד' אב ל' וכו', ממילא אלו הב' חדשים תמוז אב הם ד"ל, והם בבחינת דין וגבורה לשונאיהם של ישראל, ובמהרה העוזר דלי"ם יהפכם לששון ולשמחה בחסד עולם ירחם וינהלם כעל מבוועי מים. וזה שאמר יזל מים מדליו, רצ"ל מהד"ל שלו יזל מימי החסדים, אשר כעת עיני עיני יורדה מים בעוה"ר [איכה א טז] הן הן בחינת קומת הזמן תרין עינין תמוז עין ימין אב עין שמאל, ואותן המים הם הדמעות מים מלוחים סוד הגבורות, ובמהרה יזל מים מתוקים מימי החסד, וזה שאמר יזל ולא ירד כמו לשם שאמר עיני יורדה, כי יזל הוא סוד השפעה ברב חסד:

להיות דברינו בסיום הפרשה בקנאת הברית, אציגה נא עמך מה שדברנו בברכת ק"ש דרוש טוב ושלום:

המחדש בטובו בכל יום תמיד מעשה בראשית כאמור לעושה אורים גדולים כי לעולם חסדו. להבין הראיה מהפסוק אינה שייכה לגוף הענין כי אינו מבואר בפסוק שהש"י מחדש בכל יום מעשה בראשית. ונ"ל לפרש דידוע מסוד השבירה שנשארו ניצוצין דקדושה מובלעים בקליפה מכל מדה ומדה משבעה מדות בכדי להיות שעשועי המלך בכל עת שאנחנו מעלין איזה ניצוץ הקדוש מתוך עמקי הקליפות ע"י מסירות נפש בתורה ועבודה, ובפרט במסירות נפש בקריאת שמע ותפלה אזי מעלים ניצוצות הקדושות מתוך הקליפה להחזירם אל הקדושה, וזה נקרא מעשה בראשית שנתחדש בכל יום, ונעשה ע"י היחוד השלם במדת טוב"ו ית' הוא הטו"ב הגנוז לצדיקים. וכבר ידעת שכל היחודים על ידי מדת הטוב, אמרו צדיק (יסוד עולם) כי טוב [ישעיה ג י] והמ"י ענין עולם התיקון על ידי שורש הטוב (ובפרט על פי קבלת מה"ר ישראל סרוג ז"ל בעולם המלבוש במרכז ש"י ו"ש שהוא בחינת יסו"ד):

בין והתבונן ידי נפשי כמקרה הזה יקרה לאיש הישראלי הנברא בצלם ודמות, נברא בכח נפשו ז' מדות הבנין, הלא הם אהבה יראה התפארות נצוח הודיה התקשרות ממשלה, והנה להיות המדות הם בשבירה, הם משוקעים בעמקי הקליפה ואוהב האדם במדת אהבה דברים שאסרתן התורה וחיותם הם מצד הקליפה, וכן מתיירא מדברים שהם נגד התורה, וכן מתגאה ומתפאר וכו', וכן שאר

המדות אתה ידי הנעים תתבונן מעצמך, ומסר לנו הש"י התורה הקדושה שהוא הטוב הגנוז אין טוב אלא תורה, ועל ידי עסק האדם בתורה ובמצותיה מוציאים יקר מזולל ניצוצות הק' מתוך הקליפה. והנה מה שהאדם מחדש בכל יום חידושי תורה ושכליות בעבודה, הוא העיקר להעלאת ניצוצין כי הוא דמיון מ"ה החדש אשר הוא התיקון כנודע. (וזה נ"ל פירוש הפסוק [תהלים קיט צז] מה אהבתי תורתך, אהבתי להיות מ"ה על ידי תורתך, דהיינו לחדש חידושין דאורייתא בכל יום תמיד ובכל עת בכדי לעשות תיקונים חדשים בכל עת ובכל יום בסוד מעשה בראשית ועל כן כל היום היא שיחתי בלי הפסק, כי כל זמן שממשמש האדם בדברי תורה מוצא בה טעם חדש [עירובין נד ע"ב]). והנה ידוע סוד השבירה הוא שהכלים לא היו יכולים לסבול את האור ונשברו, ובדמיון זה הוא האדם צלם אלקים, להיות הגוף שבעולם עשיה קטן מהכיל כי כן עשה אלקים שיוציא פעולותיו ומדותיו מן הכח אל הפועל, זה דמיון עולם התיקון על ידי קוין כנודע, בינו נא אחי ידידי:

ובכל אלה תבין לפרש דברי אנשי כנה"ג ברוח קדשם, המחדש בטובו (על ידי הטוב צדיק יסוד עולם ואיש הישראלי כדמיון זה על ידי טוב התורה שמחדש בכל יום תמיד מעשה בראשית הוא העלאת ניצוצין מהחורבה לתיקון), כאמור לעושה אורים גדולים כי לעולם חסדו (ר"ל שהש"י עשה את האורים גדולים שהכלים לא יוכלו לסבלם וע"י נשברו, כי לעולם חסדו שרצה להיות לו שעשועים לעולם ולזכות עי"ז האיש הישראלי כאשר יפעל בתורתו ובמס"י מעשה בראשית, וזהו חסד שאין כמוהו, והנה תבין הגם שהשבירה מצד הדין, הוא החסד הגמור, וזה שבתין שאנו אומרים זה בהיכל הזכות, ובדמיון הזה האדם בתחלת הוולדו כלי גופו קטנים מהכיל את אור המדות והם בסוד השבירה לאהוב דברים זרים ולירא מדברים פחותים עד יתקן מעשהו בתיקון גמור, והבן). אור חדש על ציון תאיר (הוא מ"ה החדש) אשר בדמיון זה מתפלל איש הישראלי שיתגלו לו בכל עת חידושין דאורייתא ויתוקנו מדותיו שהם רק בסוד הציון והרישום סוד נקודות ואח"כ יתוקנו בתיקון גמור בפרצוף שלם, והמשכילים יבינו ויחיבו הענין לפי דעתם ועומק חכמתם.

והנה בהבין כל זה תבין איך שייך זה לברכת קריאת שמע, דהיינו קודם שאנו מוסרים את נפשנו בקריאת שמע בכדי לגרום עי"ז העלאת ניצוצין מתוך הקליפה אל הקדושה, ואח"כ אחר התפלה הזאת אנו אומרים ברכת אהבה ויראה שיוציאים המדות מתוך הקליפה לאהוב את הש"י דוקא ולירא ממנו דוקא, תן לחכם ויחכם עוד:

והר"ר אלעזר אזכרי ואחריהם בעל אור החיים מרן ר' חיים בן עטר ואחרי קדושת מרן הריב"ש טוב עם תלמידיו וזכו לשמוע מעמד הר סיני קול גדול ולא יסף וכו'. עכ"ל.

ודי הדברים האלו ללמוד ולהבין מזה גדול קדושת צדיקי האמת, אשר כוחם גדול מבלי ניתן לתאר ולשער, ואשרי חלקם של הזוכים להגות בתורתם הבהירה והשלימה, להידבק בדרכי אלוקים חיים.

ברכת שבתא טובא,

ידידכם פנחס בנימין בן אנה לאה

ובספה"ק היכל הברכה מהרה"ק פנחס (מהרה"ק מקאריץ זצוק"ל) - שעה ה - עניני לימוד התורה, ומביא שם שכל הספרים אינם לגמרי ע"פ האמת חוץ מס' אור החיים שפ"א היה בק"ק טשערין ואמר אני רואה בעיר אור גדול ושאל אם נמצא שם ס' אור החיים ונמצא שם ביד אחד חומש עם אור החיים והוא האיר על כל העיר, ואמר הוא ז"ל שהוא פרסם האוה"ח כנ"ל, [ופ"א חלה בנו של הרז"ל] וקיבל ע"ע ללמוד בכל יום דף מהאוה"ח בחומשים הגדולים דק' זאלקאו:

הארה מן החכמה הנקרא קדש, ותוכלו לתקן תקנות ומצות לישראל כיון שתקבלו מן החכמה שהוא מקום התורה ואם כן יהיה דבריכם תורה שלימה, יכול כמוני (היינו שיהיה ספק דבריכם כספק של תורה הנאמרה מפי סיני), תלמוד לומר כי קדוש אני יי, קדושתי למעלה מקדושתכם. עכ"ה"ק, ובוודאי כשנבין אפילו רק לפי שכלנו הדל משמעות הכינוי "קדוש" נבין שאין הוא נתונה לכל...

ולהבין מקצת מגודל קדושתו של רבינו האור החיים ראה בספר אמרי

מבני יששכר יודעי בינה וגו' לדעת מה יעשה ישראל (דברי הימים א-ב, יבג)

מדור ההלכה מתוך ספרי רבינו זיע"א

בעריכת הרה"ג ר' אברהם צבי פננהיים שליט"א

שהיה קולות רבים מן הציבור או קול רעש ורוח סערה, אעפ"כ גם לר' יוסי יצא, וגם לתנא קמא לכתחילה מותר לעשות כן, נראה לי.

[ומקאמר] לאזננו, און אחת משמע, ואפילו השמיע רק לאזנן אחת וסתם את השנית יצא גם לר", ולדין דפסקינן כת"ק, גם לכתחילה מותר לעשות כן. (והיה ברכה, ברכות יד ע"ב)

בפרשתנו: הן עם כלביא יקים (כג כד) פירש"י כשהן עומדין משינתם שחירת הן מתגברים וכו' לחטוף מצוות, ללבוש טלית לקרוא את שמע ולהניח תפילין.

במשנה (ברכות פ"ב מ"ג) הקורא את שמע ולא השמיע לאזנו יצא, ר' יוסי אומר לא יצא. מדלא קאמר ולא שמעו אזניו רק השמיע, משמע דבהשמעה תליא מלתא, היינו כיון שאומר בקול כזה שיכולין אזניו לשמוע, הגם שלא שמעו אזניו מחמת

מתורתם של צאצאיו הק':

להרע ולא להיטיב, כי רחוקים המה מהטוב, לזאת חשבתם הרע מצרפת למעשה ולא הטובה, וידוע מאמר חז"ל (מדרש תהלים ח) שבשעת קבלת התורה כאשר אמר ה' אנכי, אמרו ישראל הן וכן בכל מצות עשה, ועל לא תעשה אמרו לאו.

ובזה יובן הכל על נכון בס"ד כי כך הוא הצעות הפסוקים, כי מראש צורים אראנו ומגבעות אשורנו, היינו שהמה הם ממחצב הקדוש והם חלק אלהי ממעל, וזהו מראש צורים הוא הקב"ה הנקרא צור (דברים לב, ד) ועוד שהמה בני אברהם יצחק ויעקב, וזהו מגבעות גבעות העולם, ועלולים לעשות הטוב ורצון הבורא ית"ש, לזאת הן עם לבדד ישכון, פי' שהמה במעלה הזאת אשר ההן שלהם בחשבם לעשות מצוה מעלה עליהם כאילו עשאו, ובגוים נהפך הוא וזה ל"א יתחשב, שהם בחשבם לעשות רע לחטוא אעפ"י שלא עשאו מעלה עליהם כאילו עשאו בפועל, ותיבת יתחשב יומשך גם למעלה על הן עם לבדד ישכון כמובן, וזהו הוא לישראל ברכה גדולה, לשיחשב עליהם כשיאנסו מעשות מזה כאילו עשאוהו בפועל ממש, ודוק. (צמח דוד)

הן עם לבדד ישכון ובגוים לא יתחשב. להבין ענין שייכות להפסוק שלפניו, כי מראש צורים אראנו ומגבעות אשורנו, וגם מה שייכות כי מראש צורים לענין איזהו ברכה.

ונ"ל לפרש עפ"י מאמר חז"ל (קידושין מ'). על חשב אדם לעשות מצוה ונאנס ולא עשאה מעלה עליו הכתוב כאילו עשאה כו', ובאומות העולם חשב לעשות עבירה ונאנס ולא עשאה מעלה עליו הכתוב כאילו עשאה (ירושלמי פאה פ"א, הובא בתוס' קידושין שם) ואיתא בספרים הטעם הוא כי לאשר ישראל המה חלק אלוקי ממעל ונשמתם חצובה מתחת כסא הכבוד, ועוד שהמה ממחצב הקודש זרע אברהם יצחק ויעקב, עלולים המה בטבעם לטוב, לזאת כאשר יעלה על לב איש ישראל לעשות מצוה, גלוי וידוע לפניו שבוודאי כוונתו להוציא פעלו לטוב כדרכו מגזעו, אם לא שיארעהו איזהו אונס, לזאת מעלה עליו הכתוב כאילו עשאה, ולהיפך היא אצל אומות עולם בני עשו וישמעאל, כי מחצבתם הוא רע בתולדתם, והמה מגזעם עלולים לחטוא, אם לא כאשר יעכבם איזה אונס, ולולא זאת בודאי הוציאו פעליהם ומחשבתם

בית המדרש דינוב

רחוב בלזר 17 ירושלים

מוסדות בני יששכר

ירושלים - דינוב פולין

ברכת מזל טוב

שלוחה בזה ברכותינו המאליפות קדם ידידינו הדגולים, הקרובים והמסורים לרבותינו הקדושים לבית דינוב כנסורת אבותיהם זכו לשמש בקודש רבותינו לבית דינוב

הרה"צ ר' יואל דוד שפיגל שליט"א

מייסד וראש מוסדות ונכול נצח ישראל בעיר בית שמש לרגל נישואי בנו החתן בשעט"מ

וברכה מיוחדת לאמה של מלכות בונה עולה של תורה

הרבנית נורת דרייפוס תליט"א

לשמוחה בבית משפחתה

יהי רצון שתזכו לעוד רבות בשנים דשנים ורעננים מתוך בריאות הגוף והנפש, מתוך ברכה והצלחה עד בלי די להגדיל תורה ולהאדירה, ונזכה במהרה לשמוחה השלימה והאמינית בהתגלות מלכות שמים בבית גוא"צ אמן

וברכותינו שלוחה גם לידידינו ידיד בית דינוב

הרה"ח ר' יוסף יצחק ראזנבוים הי"ו

לרגל השמחה בביתו בהולדת הנדה בשעט"מ

יהי רצון שיזכה לראות נחת דקדושה מכל יוציא וכן טוב וחסד יירדפוהו כל ימי חייו, וברכה והצלחה עד בלי די

המברכים

חברי השיעורים - מתפללי בית המדרש

גדול העונה פנחס בנימין פאנפ

מהנעשה בחצרות קדשינו:

העולים לדינוב

ביום א זו שהו בדינוב בחורי חמד דהשיבה הקדושה במנטסטור, אשר נסעו מטעם הישיבה להתפלל על קברי הצדיקים שבפולין, וביום שני בבוקר אחרי תפילת שחרית עם מקוה בדינוב

המשיכו במסלולם.

בשבת הבאה פרשת פנחס יהוה בדינוב קבוצה מצאצאי ילידי דינוב, ועוד קבוצת אברכים מחסידי סאטמאר מירושלים ולונדון, הרוצה להשתתף יכיל להירשם בטלפון 050-4132188.

החלות והיין לשבת זו נתרמו

לזכות ר' אליהו בן ביילה עלא וכל משפחתו לברכה והצלחה בכל העניינים

תבוא הודעה מיוחדת.

בשבת פרשת כי תצא י"ד אלול יהוה בדינוב קבוצה בראשות אחד מחשובי הרבנים לפרטים אפשר להתקשר 052-7171512.

בשבתות פרשת דברים ואתחנן עקב יהוה קבוצות בדינוב, כולל מסלולי נסיעה לקברי צדיקים בפולין ושאר מקומות באירופה, לפרטים על הנסיעה והמסלולים אפשר להתקשר 054-8426204 על שבת פרשת ראה שבת ר"ח אלול

בכל ליל שישי בשעה 10.00 מתקיים שיעור בספר 'אגרא דכלה' בבית המדרש דינוב רחוב בלזר 17 שכונת בית ישראל. זמן תפילת שחרית בשב"ק בשעה 10.30 - קידושא רבא במקום - בבית מדרשינו לא מדברים בשעת התפילה וקריאת התורה

הגליון יוצא לאור ע"י מוסדות 'בני יששכר' בית המדרש דינוב, רחוב בלזר 17 ירושלים | הערות אפשר לשלוח לת.ד. 5495 ירושלים או באימייל: info@moreshet.pl המעוניינים לקבלת העלון באימייל, ישלחו בקשה לאימייל הנ"ל.